

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/84/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010799
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3817010799.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanému O. N., nar. XX.X.XXXX v Y., trvale bytom J. č. XX, pre pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 odsek 1, 3 písmeno c), odsek 4 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného O. N. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. decembra 2018, sp.zn. 2T/164/2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. septembra 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. d), písm.f) Tr.por. z r u š u j e s a v napadnutom rozsudku vo vzťahu k obžalovanému O. N. celý výrok o uloženom súhrnnom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, ako aj výrok o zrušení výroku o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/36/2015 zo dňa 20.4.2015 a taktiež s a z r u š u j e výrok o náhrade škody, ktorým bol obžalovaný O. N. zaviazaný k povinnosti nahradiť poškodenému E. B., nar. XX.X.XXXX v Y., bytom E., G. XXX/XX, škodu vo výške 25.000 eur a Z. J., nar. X.X.XXXX v L., bytom Y., J. XX, škodu vo výške 20.850 eur.

Podľa § 322 ods.1 Tr.por. vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. decembra 2018, sp.zn. 2T/164/2017 boli obžalovaní O. N. a T. N. uznaní vinnými v bodoch 1, 4, 5, 6 rozsudku pre pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 odsek 1, 3 písmeno c), odsek 4 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, obžalovaný O. N. v bodoch 2, 3, 8 rozsudku pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a), c) Trestného zákona a v bode 7. rozsudku pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, 2 písmeno a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1. obžalovaný O. N. po vzájomnej dohode s obžalovanou T. N. dňa 9.9.2014 v pobočke OTP Banky v Prievidzi požiadal ako sprostredkovateľ o poskytnutie spotrebného úveru vo výške 13.200 eur na meno T. N., P. XX.X.XXXX, X. Y. A. P. P. Č.. X19, pričom k žiadosti o úver v mene T. N. predložil potvrdenia o piatich vkladoch v hotovosti vo výške 300 eur na účet vedený vo VÚB, a.s., IBAN: SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, fotokópiu výpisu z účtu vedeného v Poštovej banke zo dňa 3.9.2014, čestné vyhlásenie o príjme T. N. overené notárom v Bojniciach, ktoré listiny sa nezakladali na pravde a následne bol na podklade uvedených listín úver vo výške 12.800 eur schválený, na základe čoho dňa 19.9.2014 uzatvorila T. N. osobne so spoločnosťou A. Y. H., a.s., Zmluvu o poistnom A. Z. T. č. XXX/XXXX/XXSU, v ktorej sa zaviazala tento splácať v 68 mesačných splátkach vo výške 308,32 eur počnúc dňom 25.11.2014, aj napriek tomu, že obaja obžalovaní mali vedomosť o tom, že podmienky na poskytnutie úveru T. N. nespĺňa a následne úver riadne T. N. nesplácala, v dôsledku čoho bol dňa 29.9.2015 úver vyhlásený bankou za splatný, čím uviedli obžalovaní spoločným konaním spoločnosť A. Y. H., N..H., do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a schopnosti splácať uvedený

úver, pričom týmto konaním spôsobila obžalovaná spoločnosť A. Y. H., N..H., Š. X, Y., M.: XXXXXXXX, škodu vo výške 14.001,56 eur,

2. obžalovaný O. N. začiatkom roka 2013 vylákal od E. B. sumu 25.000 eur tak, že ho požiadal o krátkodobú pôžičku pre seba vo výške 25.000 eur, túto sumu žiadal vložiť na účet v ČSOB, čo E. B. dňa 8.2.2013 urobil, po vložení uvedenej sumy však zistil, že predmetný účet je účtom spoločnosti D., s.r.o., ktorej nemal v úmysle peniaze požičať, O. N. už v čase, keď o pôžičku žiadal, vedel, že peniaze nevráti a do dnešného dňa peniaze nevrátil, čím spôsobil E. B., P. XX.X.XXXX, Y. G. XXX/XX, E., škodu vo výške minimálne 25.000 eur,

3. obžalovaný O. N. vylákal od D. S. spolu sumu 21.000 eur tak, že ho postupne požiadal o pôžičky vo výške 1.000 eur, 1.000 eur, 6.000 eur, 8.000 eur a 5.000 eur, dal mu čísla účtov 5059126356/0900 a 3320028153/0200, na ktoré mal vložiť peniaze Miroslav Unterfreanc, dňa 11.11.2014 vložil 1.000 eur na účet č. 5059126356/0900, dňa 20.11.2014 vložil 1.000 eur na účet 3320028153/0200, dňa 18.12.2014 vložil 6.000 eur na účet 5059126356/0900, dňa 24.2.2015 vložil 8.000 eur na účet č. 5059126356/0900 a dňa 3.6.2015 vložil 5.000 eur na účet č. 3320028153/0200, pričom O. N. už v čase, keď o pôžičky žiadal, vedel, že peniaze nevráti a do dnešného dňa peniaze nevrátil, čím spôsobil D. S. škodu vo výške minimálne 21.000 eur,

4. obžalovaný O. N. po vzájomnej dohode s obžalovanou T. N. dňa 6.6.2014 v Prievidzi požiadal ako sprostredkovateľ o poskytnutie spotrebiteľského úveru spoločnosť W. B. L., a.s., vo výške 1.500 eur na meno T. N., pričom k žiadosti o úver T.O. N. s O. N. predložili fotokópiu výpisu z účtu vedeného v Poštovej banke zo dňa 3.6.2014, pracovnú zmluvu o tom, že T. N. pracuje v Rakúsku, ktoré listiny sa nezakladali na pravde a následne bol na podklade uvedených listín úver s číslom zmluvy č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1.500 eur schválený, na základe čoho sa T. N. zaviazala predmetný úver splácať v 60 mesačných splátkach vo výške 44,96 eur počnúc dňom 20.7.2014, kde predmetný úver nebol splácaný, v dôsledku čoho bola zmluva o spotrebiteľskom úvere dňa 19.6.2015 vypovedaná, čím na základe vedomosti O. N. spolu s T. N. o tom, že podmienky na poskytnutie úveru T. N. nespĺňala, spoločne uviedli spoločnosť W. B. L., a.s., do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a schopnosti splácať predmetný úver a takýmto spoločným konaním spôsobili spoločnosti W. B. L., a.s., škodu vo výške 1.611,56 eur,

5. obžalovaný O. N. po vzájomnej dohode s T. N. dňa 7.10.2014 v Prievidzi požiadal ako sprostredkovateľ o poskytnutie revolvingovej pôžičky spoločnosť E. W. H., s.r.o., vo výške 11.904 eur na meno T. N., kde k uzatvoreniu zmluvy č. XXXXXX na pôžičku vo výške 11.904 eur došlo dňa 8.10.2014 v Prievidzi, ktorú sa zaviazala splácať v 48 mesačných splátkach vo výške 248 eur počnúc mesiacom november 2014, pričom O. N. k žiadosti o úver v mene T.Í. N., ktorá vystupovala ako samostatne zárobkovo činná osoba, za účelom vylákania úveru predložil pracovnú zmluvu o tom, že T. N. pracuje v Rakúsku, doklady o daňovom priznaní za rok 2013, ako aj čestné vyhlásenie, kde obžalovaná vlastnoručným podpisom deklarovala, že pracuje ako samostatne zárobkovo činná osoba, ktoré listiny sa nezakladali na pravde, čím na základe vedomosti O. N. spolu s obžalovanou T. N. o tom, že podmienky na poskytnutie nespĺňala, uviedli O. N. spolu s T. N. spoločnosť E. W. H., s.r.o., do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie pôžičky a schopnosti splácať predmetnú pôžičku a takýmto spoločným konaním spôsobili spoločnosti E. W. H., s.r.o., škodu vo výške 11.656 eur,

6. obžalovaný O. N. po vzájomnej dohode s obžalovanou T. N. dňa 3.7.2014 v Prievidzi požiadal ako sprostredkovateľ o poskytnutie revolvingovej pôžičky spoločnosť E. W. H., s.r.o., vo výške 6.624 eur na meno T. N., kde k uzatvoreniu zmluvy č. XXXXXX na pôžičku vo výške 6.624 eur došlo dňa 10.7.2014 v Prievidzi, ktorú sa obžalovaná osobne zaviazala pôžičku splácať v 48 mesačných splátkach vo výške 138 eur počnúc mesiacom august 2014, pričom O. N. k žiadosti o úver v mene T. N., ktorá vystupovala ako samostatne zárobkovo činná osoba, za účelom vylákania úveru predložil pracovnú zmluvu o tom, že T. N. pracuje v Rakúsku, doklady o daňovom priznaní za rok 2013, ako aj čestné vyhlásenie, kde obžalovaná vlastnoručným podpisom deklarovala, že pracuje ako samostatne zárobkovo činná osoba, pričom listiny sa nezakladali na pravde, čím vedome uviedli nepravdivé skutočnosti za účelom vylákania úveru a spoločnosť E. W. H., s.r.o., uviedli do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie pôžičky a schopnosti splácať predmetnú pôžičku a takýmto spoločným konaním spôsobili spoločnosti E. W. H., s.r.o., škodu vo výške 5.934 eur,

7. obžalovaný O. N. dňa 16.4.2015 podpísal v Prievidzi zmluvu o nájme dopravného prostriedku s prenajímateľom D. G., ktorej predmetom bol nájom motorového vozidla J. C., evidenčné číslo E.-XXXEY, VIN: Q. na dobu od 16.4.2015 do 16.5.2015, vozidlo však v stanovenej lehote nevrátil a bez súhlasu a vedomia vlastníka ho v presne nezistenom čase približne v júni 2015 založil v Bojniciach za sumu 2.000 eur Z. J., pričom D. G. na výzvy prostredníctvom sms a mailovej komunikácie tvrdil, že vozidlo vráti čo najskôr a vrátenie odkladal, po 15.8.2016 prestal komunikovať, pričom hodnota vozidla bola vo výške 7.500 eur,

8. obžalovaný O. N. v období od 22.7.2013 do júna 2015 na presne nezistených miestach v okrese Prievidza vylákal od Z. J. spolu sumu 38.850 eur tak, že ho postupne žiadal o pôžičku a to,

- dňa 22.7.2013 vo výške 10.000 eur, ktoré mu odovzdal pred OC Korzo v Prievidzi, a ktoré mu mal vrátiť do 2 týždňov s tým, že ak ich nevráti, dá mu do zálohy dom svojej starej mamy, ktorého však nebola vlastníkom,

- v presne nezistenom čase v marci 2014 ho požiadal o 1.500 eur, ktoré mu prikázal zaslať na určený účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX a ktoré mu mal vrátiť do 2 týždňov,

- v presne nezistenom čase v marci 2014 ho požiadal o pôžičku vo výške 5.000 eur, pričom za účelom získania peňazí na poskytnutie pôžičky Z. J. založil svoje motorové vozidlo Mercedes Vito, pôžičku mal O. N. vrátiť do týždňa, čo však neurobil a Z. J. o Mercedes Vito prišiel, a preto mu prisľúbil za Mercedes Vito vrátiť 15.000 eur,

- v presne nezistenom čase v júni 2014 ho požiadal o 2.000 eur a v presne nezistenom čase v máji 2015 o 350 eur, k čomu ako potvrdenie spísali notársku zápisnicu a čestné prehlásenie,

- a v presne nezistenom čase v júni 2015 ho v Bojniciach žiadal o 2.000 eur, za ktoré mu odovzdal do zálohy motorové vozidlo VW Golf, ktorého nebol vlastníkom, pričom O. N. už v čase, keď o pôžičku žiadal, vedel, že peniaze nevráti a do dnešného dňa peniaza nevrátil,

čím spôsobil Z. J. celkovú škodu vo výške minimálne 20.850 eur,

Za to boli odsúdení:

Obžalovaný O. N. podľa § 222 odsek 4 Trestného zákona s použitím § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 37 písmeno h) Trestného zákona, k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 88 (osemdesiatosem) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona okresný súd zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/36/2015 zo dňa 20.4.2015, právoplatný 20.4.2015, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Obžalovaná T. N. podľa § 222 odsek 4 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno j), l) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, § 39 odsek 1 Trestného zákona, § 51 odsek 1 Trestného zákona, k trestu odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov s probačným dohľadom nad správaním obžalovanej v skúšobnej dobe, výkon ktorého jej bol podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a § 51 odsek 2 Trestného zákona podmienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov. Podľa § 51 odsek 4 písmeno g) Trestného zákona bol obžalovanej uložený príkaz podrobiť sa v skúšobnej dobe v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom, alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bola obžalovaným O. N. a T. N. uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému OTP Banka, Slovensko, a.s., Štúrova 5, Bratislava, IČO: 31 318 916, škodu vo výške 14.001,56 eur, poškodenému Consumer Finance Holding, a.s., Bernolákova 17, Poprad, IČO: 35 923 130, škodu vo výške 1.611,56 eur, poškodenému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, škodu vo výške 17.384,80 eur. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bola obžalovanému O. N. uložená povinnosť nahradiť poškodenému E. B., nar. XX.X.XXXX v Y., bytom E., G. XXX/XX, škodu vo výške 25.000 eur, D. S., nar. XX.X.XXXX v Y., bytom E., Y. XXX/XX, škodu vo výške 21.000 eur a Z. J., nar. X.X.XXXX v L., bytom Y., J. XX, škodu vo výške 20.850 eur. Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku okresný súd poškodených OTP Banka, Slovensko, a.s., Štúrova 5, Bratislava, IČO: 3XX18916, Z. J., nar. X.X.XXXX v L., bytom Y., J. 13 a Consumer Finance

Holding, a.s., Bernolákova 17, Poprad, IČO: 35 923 130, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti citovanému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný O. N.. V písomných dôvodoch odvolania namietal, že výška trestu 88 mesiacov odňatia slobody nepodmienečne sa mu vidí ako veľmi prísny trest voči jeho osobe. Poukázal na to, že sa ku všetkým skutkom priznal, či už u vyšetrovateľa PZ, alebo aj na súdnom pojednávaní, okrem dvoch skutkov voči poškodeným E. B. a Z. J.. Vo vzťahu k poškodenému B. bolo na súde dokázané, že časť peňazí mu vrátil a zvyšnú sumu mu vrátiť chce. Vo vzťahu k poškodenému Z. J. má zato, že na súde síce bolo dokázané, že pánovi J. podpísal notárske zápisnice, avšak reálne mu pán J. poskytol pôžičku vo výške maximálne 15000 EUR (pätnásť tisíc eur) a nie výšku, ktorú uvádza on, pretože je nereálne, aby takouto hotovosťou pán J. disponoval. Preto navrhol doplniť dokazovanie ohľadne výšky vrátených finančných prostriedkov osobe pána B., vo vzťahu k osobe pána J. doplniť dokazovanie o pôvode finančných prostriedkov, ktoré tvrdí, že mu požičal, nakoľko tomuto väčšiu časť notárskych zápisníc podpísal pod hrozbou, že podá na neho trestné oznámenie a fyzickou likvidáciou. Vyhrážanie sa strelnou zbraňou zo strany pána J. voči jeho osobe sa malo stať v roku 2016 na parkovisku pod nemocnicou v Bojniciach, na čo má aj svedka tejto udalosti, kde pod jeho nátlakom musel podpísať notárske zápisnice na väčšiu sumu ako mu bola reálne vyplatená od pána J.. Ďalej žiadal o predvolanie svedka pána J. L., v tom čase konateľa spoločnosti Mandatarius, s.r.o., nakoľko všetky finančné prostriedky, ktoré obžalovanému boli poskytnuté od pána B. a pána J., poukázal práve na účet spoločnosti pána L. na jeho žiadosť a prisľub, že všetky finančné prostriedky mu vráti a obžalovaný ich vráti poškodeným. V neposlednom rade žiada aj o prehodnotenie výšky trestu. V doplnených dôvodoch odvolania obžalovaný zopakoval, že s rozhodnutím okresného súdu sa nestotožňuje v časti uznania viny za skutky bod bodom 2. a bodom 8., ako aj v časti uloženého trestu. Preto navrhol, aby odvolací súd pre dôvody podľa § 321 ods. 1 písm. b, d, e) Trestného poriadku rozhodnutie I. stupňového súdu zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie, resp. navrhol, aby odvolací súd rozhodujúc sám rozhodol a oslobodil ho spod obžaloby OP Prievidza pre skutky pod bodom 2. a bodom 8. obžaloby 2Pv 131/16/3307 a uložil mu trest kratšieho trvania. Na hlavnom pojednávaní dňa 10.04.2018 urobil v zmysle § 257 odsek 1 Trestného poriadku vyhlásenie o uznání viny za skutky pod bodom 1.,3.,4.,5.,6.,7., uvedené v obžalobe prokurátora sp. zn. 2Pv 131/16/3307, ktoré prvostupňový súd prijal. Zo spáchania týchto skutkov sa cíti byť vinným a svoje konanie úprimne ľutuje. Pokiaľ ide o skutky pod bodom 2. a bodom 8. citovanej obžaloby, zo spáchania týchto sa necíti byť vinným. U skutku 2. obžaloby uviedol, že peniaze od poškodeného E. B. požičiaval pre spoločnosť Mandatarius, s.r.o., ktorej bol tichým spoločníkom, na realizáciu projektov v energetike. Finančné prostriedky vložil na účet spoločnosti, ktorej spoločníkom je pán L., pričom požičané finančné prostriedky sa mali vrátiť poškodenému zo zisku spoločnosti. Svedok L. na hlavnom pojednávaní potvrdil, že obžalovaný bol tichým spoločníkom spoločnosti, tiež potvrdil podnikateľský zámer spoločnosti vo fotovoltaike, ktorú spolu vybavovali. Svedok tiež uviedol, že s poškodeným E. B. spísal Zmluvu o požičaní poskytnutých finančných prostriedkov a prisľúbil vrátenie pôžičky. Poškodený spísanie zmluvy s pánom L. potvrdil. Obžalovaný dodal, že poškodenému z požičanej sumy 25.000,-eur časť vrátil a to dňa 14.08.2014 sumu vo výške 300,-eur a dňa 07.05.2014 sumu vo výške 500,-eur, o čom predkladá doklad o vklade hotovosti na účet VÚB a.s. Následne poškodenému pravidelne mesačne vracal čiastky po 450,-eur. Pokiaľ mu poškodený v minulosti poskytol aj iné, menšie pôžičky, tieto mu obžalovaný priebežne vracal, čo potvrdil preukázaním dokladov, ktoré poškodený nespochybnil. Požičaním finančných prostriedkov vo výške 25.000 eur od poškodeného E. B. sa obžalovaný nijako neobohatil a svojim konaním ho neuviedol do omylu, keďže poškodený mal vedomosť o tom, že pôžičku poskytuje spoločnosti Mandatarius, s.r.o. Zároveň obžalovaný poukázal na to, že poškodenému boli jeho nároky voči spoločnosti Mandatarius, s.r.o. priznané právoplatným rozhodnutím OS Košice sp. zn. č. 12C/36/2015 a voči spoločnosti sa týmto právnym titulom vedie exekučné konanie. Prvostupňový súd ho voči poškodenému E. B. zaviazal k náhrade škody na základe tej istej pôžičky, z ktorej boli poškodenému priznané nároky vyššie označeným rozsudkom OS Košice voči spoločnosti Mandatarius, s.r.o., teda poškodený by mal dva právne tituly, vznikuté z rovnakého nároku. Pokiaľ ide o skutok pod bodom 8. obžaloby obžalovaný uviedol, že poškodeného Z. J. požiadala o pôžičku za účelom investície spoločnosti Mandatarius, s.r.o. do fotovoltaiky, pričom peniaze boli vložené na účet spoločnosti. Pri jednaní s poškodeným ho informoval o podnikateľskom zámere spoločnosti Mandatarius, s.r.o., ktoré boli výsluchom svedka L. potvrdené ako pravdivé. Preto je názoru, že voči poškodenému sa týmto nedopustil žiadneho podvodného konania, neuviedol ho do omylu, ani sa na tejto pôžičke nijako neobohatil. Navyše poškodený mu nikdy nepožičal sumu vo výške 38.850,-eur, ani sumu 20.850,-eur, k náhrade ktorej bol zaviazaný. Notársku zápisnicu vzťahujúcu sa k tomuto skutku poškodenému podpísal nedobrovoľne,

pod hrozbou ťažkej ujmy. Poškodený si požičal sumu maximálne do 15.000,-eur, pričom z tejto sumy mu obžalovaný vrátil časť vo výške viac ako 4.000,-eur. Pokiaľ si od poškodeného v minulosti požičal ako fyzická osoba menšie sumy peňazí, tieto mu priebežne, podľa svojich možností aj vrátil. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa §-u 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, je názoru, že napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona, nakoľko prvostupňový súd nesprávne použil prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. popri použití ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák., čím došlo k duplicitnému použitiu prirážajúcej okolnosti. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil a vrátil súdu prvého stupňa za účelom nového rozhodnutia, resp. rozhodol sám a oslobodil ho spod obžaloby pre skutky pod bodom 2. a bodom 8. obžaloby a uložil mu trest kratšieho trvania, bez použitia prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zákona. Žiadal odvolací súd, aby pri ukladaní trestu zobral do úvahy jeho priznanie k ostatným skutkom, spáchanie ktorých veľmi ľutuje. Uvedomil si nesprávnosť svojho konania a od roku 2015 sa žiadnej protiprávnej činnosti nedopustil. V roku 2016 sa riadne zamestnal a začal viesť usporiadaný život, v ktorom chcem pokračovať aj po odpykaní trestu. Sľubuje, že viac sa žiadnej trestnej činnosti nedopustí a bude žiť poctivým spôsobom života.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor, ktorý poukázal na to, že obžalovaný v odôvodnení odvolania uvádza totožné skutočnosti a dôvody, pre ktoré podľa jeho názoru mal byť oslobodený spod obžaloby v bodoch 2. a 8. obžaloby, ktoré uvádzal už v konaní pred súdom prvého stupňa. Prokurátor uvádzané dôvody nepovažuje za opodstatnené a žiadnym spôsobom ho nezabávajú trestnoprávnej zodpovednosti za skutky kladené mu za vinu. Obžalovaným namietaný postup súdu prvého stupňa v tom smere, že sa nedostatočne vysporiadal so skutkovými okolnosťami a vyhodnotil ich nesprávne v jeho neprospech, považuje za účelovú obranu obžalovaného. S týmito všetkými argumentmi obžalovaného sa už súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku vysporiadal a na všetky uvádzané skutočnosti reflektoval v napadnutom rozsudku. Obžalovaný neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by samé o sebe, alebo v spojitosti s už vykonanými dôkazmi akokoľvek spochybňovali správnosť tak skutkových, ako aj právnych zistení a záverov súdu prvého stupňa. Skutočnosť, že mal obžalovaný uhradiť čiastočne škodu poškodeným nijako nemia trestnosť skutkov, z ktorých je obžalovaný a taktiež nemôžu byť ani poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný neuhradil spôsobenú škodu v celom rozsahu. Prokurátor preto navrhol, aby krajský súd v zmysle § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol, nakoľko napadnutý rozsudok možno považovať za zákonný a spravodlivý.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor uviedol, že rozsudok považuje za zákonný a správny a navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Poškodený E. B. uviedol, že je pravdou, že Okresným súdom Košice bola zaviazaná firma Mandatarius uhradiť mu vzniknutú škodu, resp. sumu, ktorá im bola zaslaná na ich účet, avšak má vedomosť o tom, že táto firma už neexistuje a nevie v akom štádiu je v súčasnosti exekučné konanie. Pokiaľ sa týka výroku o náhrade škody, žiadal, aby vo vzťahu k nemu bol tento výrok potvrdený a odvolanie obžalovaného zamietnuté.

Obžalovaný uviedol, že sa v plnej miere pridrižava písomných dôvodov odvolania a navrhol, aby ho krajský súd oslobodil spod skutkov pod bodom 2 a 8 obžaloby a bol mu uložený primeraný miernejší trest s tým, že chce viesť riadny život.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Odvolací súd preskúmal z podnetu podaného odvolania napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr.por. a dospel k nasledujúcim záverom.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia súdu prvého stupňa tvoriacich podstatu súdených trestných činov je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Súd prvého stupňa v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal vo vzťahu k skutkom pod

bodmi 1., 3., 4., 5., 6., 7. obžaloby vyhlásenie obžalovaného O. N. o vine a vykonal dokazovanie k skutkom pod bodom 2. a 8. kladených mu za vinu obžalobou. Na podklade prijatého vyhlásenia a vykonaného dokazovania v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, následne vyvodil z neho správne skutkové, ale i právne závery, pričom pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne podľa § 2 ods. 12 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. Skutočnosť, že sa obžalovaný nestotožňuje so skutkovými, či právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Naopak je potrebné poukázať na to, že súd prvého stupňa v rozhodnutí podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného i zo spáchania žalovaných skutkov pod bodmi 2. a 8., precíznym spôsobom vyhodnotil i prípravné konanie, ktoré predchádzalo podaniu obžaloby a jeho správne skutkové a právne závery vo vzťahu k vine majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní, vrátane záveru o naplnení subjektívnej, ako aj objektívnej stránky žalovaných trestných činov. Odvolacie námietky sú v podstate len opakovaním obhajobných námietok obžalovaného pred okresným súdom, ktorý sa s nimi zaoberal a riadne vysporiadal, pričom túto obranu považoval za vyvrátenú výpoveďami svedkov E. B., J. L. a Z. J., ktoré sú podrobne konštatované v napadnutom rozsudku. Ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti skutkových zistení okresného súdu a v plnej miere sa plne stotožnil s hodnotením vykonaných dôkazov i právnych záverov tak, ako to vyjadril okresný súd v písomnom vyhotovení svojho rozsudku a ktorý postupoval v súlade so zákonom, keď konanie obžalovaného kvalifikoval v bodoch 1, 4, 5, 6 ako pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 odsek 1, 3 písmeno c), odsek 4 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, v bodoch 2, 3, 8 rozsudku ako pokračovací zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a), c) Trestného zákona a v bode 7. rozsudku ako prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, 2 písmeno a) Trestného zákona. S podrobnejším odôvodnením odvolací súd plne odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, s ktorým sa stotožnil, pričom odvolanie obžalovaného voči vine nepovažoval za dôvodné.

Na druhej strane krajský súd zistil pochybenie okresného súdu pri ukladaní trestu, keď obžalovanému za všetky trestné činy tak, ako sú uvedené vyššie, ukladal súhrnný trest, poukazujúc na to, že obžalovaný trestné činy spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin a to rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/36/2015 zo dňa 20.4.2015. Je potrebné uviesť, že obžalovaný N. bol uznaný vinným z troch trestných činov a to pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 222 odsek 1, 3 písmeno c), odsek 4 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a), c) Trestného zákona a prečinu sprenevery podľa § 213 odsek 1, 2 písmeno a) Trestného zákona. Zo znenia skutkovej vety vyplýva, že pokračovací zločin úverového podvodu začal páchať dňa 06.06.2014 a dokončil dňa 07.10.2014, zločin pokračovacieho podvodu začal páchať začiatkom roka 2013 a posledný čiastkový útok spáchal v júni 2015 a napokon prečin sprenevery spáchal dňa 16.05.2015, kedy motorové vozidlo nevrátil (nie je u daného trestného činu rozhodujúci dátum podpísania zmluvy o prenájme). Z týchto časových súvislostí vyplýva, že vo vzťahu k pokračovaciemu zločinu úverového podvodu síce skutočne prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu s poukazom na rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/36/2015 zo dňa 20.4.2015, no pokiaľ ide o ukládanie trestu za pokračovací zločin podvodu a prečin sprenevery vzhľadom na čas ich vykonania, resp. dokončenia, neprichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu k citovanému rozsudku, ale ďalšieho úhrnného trestu, resp. ďalšieho súhrnného trestu vzhľadom na ďalšie odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/83/2017 zo dňa 20.03.2018, právoplatného dňa 01.10.2018, ktorým bol odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov nepodmienečne a ktorý aktuálne vykonáva.

Napokon krajský súd preskúmajúc výroky o náhrade škody zistil, že v súčasnosti rozhodnutie o náhrade škody E. B., nar. XX.X.XXXX v Y. a Z. J., nar. X.X.XXXX v L., je predčasné. Neušlo pozornosti krajského súdu vyjadrenie poškodeného Z. J., že údajne predmetnú pohľadávku voči obžalovanému N. predal. Z uvedeného dôvodu je nevyriešená otázka, či je osobou oprávnenou na uplatnenie si škody voči obžalovanému. Obdobne u poškodeného B. bolo zistené, že si úspešne uplatnil žalobu o sumu, ktorú poškodený zaslal na pokyn obžalovaného spoločnosti Mandatarius. Vo veci bolo rozhodnuté súdom (rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 12C/35/2015), pričom v súčasnosti sa podľa vyjadrenia poškodeného vedie exekučné konanie, no nevie v akom štádiu toto je. Vzhľadom k uvedenému, ako je

už uvedené vyššie sú rozhodnutia o priznaní náhrady škody týmto poškodeným predčasné, pričom na rozhodnutie o uplatnených nárokoch vo vzťahu k týmto poškodeným bude musieť okresný súd opätovne vypočítať poškodeného Z. J., či skutočne predmetnú pohľadávku predal, za účelom zistenia, či je vôbec oprávnený škodu uplatňovať v adhéznom konaní a vo vzťahu k poškodenému B. sa vysporiadať s tým, že suma, ktorú žiadal uhradiť od obžalovaného, mu bola priznaná na podklade iného rozhodnutia a v prípade potreby zadovážiť si k rozhodnutiu potrebné dôkazy. Až následne bude možné o uplatnenej škode rozhodnúť.

Vzhľadom na uvedené pochybenia musel krajský súd podľa § 321 ods.1 písm. d), písm. f) Tr.por. zrušiť v napadnutom rozsudku vo vzťahu k obžalovanému O. N. jednak celý výrok o uloženom súhrnnom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, ale i výroky o náhrade škody, špecifikované vo výroku tohto uznesenia a vec podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd podotýka, že takéto rozhodnutie krajský súd mohol urobiť z podnetu odvolania obžalovaného, nakoľko je v jeho prospech, pričom i pri novom ukladaní trestu (trestov) je súd viazaný zákazom zmeny k horšiemu (§ 327 ods.2 Tr.por.)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.